

זה ספר שלחן הטהור אשר לפני ה', אשר מימיו. אנו שותים זה רבות בשנים, בהביאו איזה מאמרים קטועים, הבלתי נוסדים ע"ד הטבעית, והנובעים מספרי הקבלה; ומהן אשר מצא סותרם מן התלמוד, ובזה יסיר את קדושת השו"ע, לגלגל עליו ענן ואבק וחשכת צלמות; ויגזר אומר, כי לא נוסד על רוח התלמוד, ויתברך בטענותיו כי תעצוכות הנה, עד שהרהיב עוז בנפשו, להרעיש את הרבנים מכסאותם לדרוש מידם ש"ע חדש.

וכאשר עברנו על כל דבריו, וראינו שאין בהם ממש, האמת נגיד כי היטב חרה לנו ע"ז, לאמר איך יעזו איש אחר פרטי, לפרסם רעיון משחת כזה במחנה העברים ע"י מכתב-עתי, בעיני כל עם הארץ. כי לא כל אדם מוכשר להיות רעפארמאטאר, והן הן הדברים הראויים להיות נדברים, רק בסוד יראים, צדיקים, חכמים ונבונים, הרחוקים כתאוות, הרחוקים מתנף ומשוא פנים והשלמים בכל המרות, ואשר אלו בודאי לא יבטלו אף קוצו של יו"ד מן הדינים העקרים שבשו"ע; ולא להשמיע דברים זרים כאלה במכתב-עתי לפני מחרות בלבנה. ועתה מה יענו הבערים ע"ז: „אין לנו עוד חלק בשו"ע ולא נחלה בתורת אל שדי"!!

והנה כל בעל שכל ישר, הלא ירא ויבין לאשורו, כי כל הדברים אשר הוא מגבב עלינו, הוא וכיוצא בו, כבר מיושבים הם בדרך כלל, ע"פ היסודות הנאמנים, אשר זכרנו למעלה (ס' ז'). אבל למען לא יתפארו עלינו שנית כי חסרי תשובות אנחנו, ע"כ שמנו מגמתנו הלום, להשיב על איזה מן המענות של המערערים האחרים, ועל איזה מבעל הנוספות בדרך פרט. ות"ל יש אתנו חבילות חבילות של תשובות נאמנות, הבנויות על יסודי האמת והאמונה. ואולם באיזה